

บทที่ 3

**การจัดการศึกษาพิเศษประเภทต่าง ๆ
ในประเทศไทย**

บทที่ 3

การจัดการศึกษาพิเศษประเภทต่าง ๆ ในประเทศไทย

3.1 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กตาบอด

จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข ปัจจุบัน ประเทศไทยมีคนตาบอดประมาณห้าแสนคน ภาคอีสานเป็นภาคที่มีคนตาบอดมากที่สุด เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่และอาหารการกินไม่ถูกสุขอนามัย บ้างก็ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์รวมไปถึงการศึกษาที่ต่ำด้วย

นอกจากนั้นยังมีเด็กนักเรียนประมาณ 25% ที่ประสบกับปัญหาทางด้านสายตาซึ่งสามารถแก้ไขได้ แต่ยังมีนักเรียนอีกประมาณ 1% ที่มีปัญหาเรื่องสายตาอย่างรุนแรง ซึ่งมีทั้งตาบอดสนิทและบอดไม่สนิท

สถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กตาบอด ได้แก่ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้ให้ความร่วมมือสนับสนุน มูลนิธิ องค์กร และหน่วยราชการอื่น ที่จัดการศึกษาดังกล่าว โดยมีความมุ่งหมายให้คนตาบอดสามารถช่วยตนเองได้ มีความรู้ด้านวิชาชีพ และประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น

กองการศึกษาพิเศษ ได้ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือมูลนิธิช่วยคนตาบอดดังนี้

- บรรจุครูให้ไปทำการสอนและปฏิบัติงาน
- จัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอน เช่น หนังสือ แบบเรียน และเครื่องเขียนสำหรับคนตาบอดตามกำลังงบประมาณ
- ช่วยการอบรมครู วิธีการเรียนการสอน ตามที่มูลนิธิช่วยคนตาบอดขอมา
- ช่วยเงินอุดหนุนในการศึกษา ทำทั้งงบประมาณ อื่นอำนวยความสะดวก

สถานศึกษาสำหรับคนตาบอดในโรงเรียนพิเศษ มีดังนี้

(1) โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ดำเนินการโดยมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ให้การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3

(2) โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการโดยมูลนิธิช่วยคนตาบอดภาคเหนือ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ให้การศึกษาประถมปีที่ 1 - ประถมปีที่ 6 ตามหลักสูตรปีพุทธศักราช 2521

(3) ศูนย์ฝึกอาชีพคนตาบอดปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดำเนินการโดยมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ให้การศึกษาวิชาชีวะแผนกช่างไม้ สำหรับคนตาบอดผู้ใหม่

(4) ศูนย์การศึกษาคนตาบอดขอนแก่น

(5) โรงเรียนสอนคนตาบอดสุราษฎร์ธานี

นอกจากนั้น กองการศึกษาพิเศษยังจัดการศึกษาให้กับเด็กตาบอดเรียนร่วมกับเด็กตาดี ทั้งนี้เพราะโรงเรียนพิเศษสอนเด็กตาบอด ให้นักศึกษาได้จำนวนจำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กตาบอดในโรงเรียนพิเศษ

โรงเรียนที่ดำเนินการรับเด็กตาบอดเข้าเรียนร่วมมีทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่ขณะนี้เด็กตาบอดที่เข้าเรียนได้เลื่อนชั้นไปอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหมด และไม่มีเด็กมาเข้าเรียนใหม่ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนสอนคนตาบอดทำการสอนตามหลักสูตรเดิม ทำการสอนได้ครบทั้งประถมต้นและปลายแล้ว และหลักสูตรก็สอนได้จนจบหลักสูตร ผู้ปกครองนิยมให้เรียนในโรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กตาบอดมากกว่าให้เรียนร่วมในโรงเรียนปกติธรรมดา

โรงเรียนมัธยมที่มีเด็กตาบอดเรียนร่วมอยู่ด้วย มีดังนี้

(1) โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

(2) โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้ารับการศึกษ

- (1) รับเด็กตามอดทั้งสองข้าง ที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์แล้วเรียน
- (2) ให้นำนักเรียนตามอดเข้าเรียนแบบเดินเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านและเป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งเข้าร่วมในโครงการศึกษาของ โครงการศึกษาของเด็กตามอดเรียนร่วม
- (3) เด็กตามอดต้องได้รับการสอบประวัติ การทดสอบ และการสัมภาษณ์ จากเจ้าหน้าที่ก่อน เข้าเรียนร่วม
- (4) นักเรียนตามอดต้องเสียค่าธรรมเนียมค่าบำรุงการศึกษาตามอัตราของโรงเรียนที่เข้าเรียน

การเรียนการสอน

- นักเรียนตามอดต้องเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่สามารถทำได้ตามที่โรงเรียนนั้นจัด
- มีครูพิเศษจากกองการศึกษาพิเศษ ช่วยสอนซ่อมเสริมให้เด็กตามอดในวิชาที่ต้องเรียนรู้ เพื่อดำรงชีวิตและช่วยตัวเอง และช่วยเสริมในบางวิชาที่อาจเรียนไม่ทัน เพราะความบกพร่องทางการเห็น ในขณะที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ
- อุปกรณ์ในเรื่องเครื่องเขียนและแบบเรียนหนังสือ เบรลล์ สำหรับเด็กตามอดทางการศึกษาพิเศษ เป็นผู้ผลิตและจัดทำให้
- นักเรียนตามอดที่เรียนดี และมีความสามารถจะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้เรียนต่อไปจนถึงระดับอุดมศึกษา

ทั้งนี้กองการศึกษาพิเศษ ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านวิชาการแก่คนตามอด ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาอื่นตามความเหมาะสมอีกด้วย อาทิ นักศึกษาผู้ใหญ่ นักศึกษาในวิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวะ และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ฯลฯ

3.2 การศึกษาพิเศษสำหรับเด็กหูหนวกและหูตึง

มีผู้กล่าวว่า ในจำนวนเด็กพิการทั้งหมด เด็กหูหนวกเป็นผู้ที่เคราะห์ร้ายในด้านการศึกษา มากที่สุด เพราะดูร่างกายภายนอก จะเป็นปกติทุกอย่าง ไม่ได้แสดงลักษณะพิการ เหมือนคน อ่อน หรือคนตาบอด ที่สามารถเรียกร้องความเห็นใจจากคนทั่วไป

คนหูหนวก ขาดความได้ยิน จึงขาด "ภาษา" อันเป็นสิ่งไว้ติดต่อกับเพื่อนมนุษย์ทั่วไป และเมื่อไม่มีภาษาติดต่อกับคนอื่นด้วยการพูด เขาจะแสดงท่าทาง อากาาร และสีหน้า ให้ผู้อื่น เข้าใจ เมื่อไม่มีคน เข้าใจจะทำให้เขาอึดอัดที่สุดและมีความรู้สึกว่าถูกตัดขาดจากสังคม จึง เห็นได้ว่าคนหูหนวกเป็นผู้มีอุปสรรคที่สุดในสังคม

การหูหนวกอาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

(1) หูหนวกก่อนมีภาษานพูด คือ อาจหูเสียดังแต่คลอดหรือเสียดังในระยะใดระยะหนึ่ง ก่อนพูดก็ได้ เด็กส่วนมากมักจะพูด ได้เมื่ออายุใกล้ 1 ขวบ บิดามารดาจะรู้สึกว่าบุตรของตนหู เสียดังตอนอายุจะพูดนี้เอง ที่แท้มันอาจจะเสียดังตอนใดก็ได้ เช่นหูที่คลอดโดยแพทย์ใช้เครื่องมือซึ่ง อาจจะมีส่วนของศีรษะ ทำให้ขมับหรือศีรษะอักเสบหรืออาจเจ็บไข้ ตกเปล ตกบันได ใน ระยะใดระยะหนึ่งก็ได้ก่อนพูด รวมความว่าหูหนวกก่อนมีภาษานพูด

(2) หูหนวกหลังจากที่พูดได้แล้ว คือ เคยพูดได้แล้ว มีภาษาติดต่อกับคนอื่น ได้แล้วก็ เกิดหูหนวกด้วยสาเหตุต่าง ๆ พวกนี้เคยพูดได้ก็จริง แต่จะลืมคำที่เคยพูดหรือพูดเสียงแปร่งไม่ ชัดเจน เพราะไม่ได้ยินเสียงของตัวเองว่าพูดอย่างไร แล้วก็ไม่รู้จะแก้อย่างไร ไม่เหมือนคน หูปกติ เช่นถ้าร้องเพลงเสียงแปร่ง ก็ได้ยินเสียงของตัวเอง และสามารถตัดเสียงใหม่ให้ถูก ต้อง ฉะนั้นเด็กที่หูหนวกภายหลังที่พูดได้แล้ว จึงควรต้องได้รับการกระตุ้นจากทางบ้านและทาง โรงเรียนให้พูดอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสังคมกับคนทั่วไป มิให้ลืมภาษาที่เคยพูดไว้ ล่วงก่อนแล้ว

(กระทรวงศึกษาธิการ. คุรุสภา, 2516 : น.27)

เด็กที่เกิดมามีประสาทหูการทั้ง 2 ข้าง มีอยู่ด้วยกัน 4 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. หูตึงน้อย-ตึงปานกลาง (เสีย 25-55 เดซิเบล)

เด็กกลุ่มนี้ จะสามารถพัฒนาการพูดได้โดยวิธีทางธรรมชาติ อาจจะสอนพูดซ้ำบ้าง และพูดไม่ชัดบ้าง แต่สามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ค่อนข้างดี

2. หูตึงมาก (เสีย 56-70 เดซิเบล)

เด็กในกลุ่มนี้ สอนพูดซ้ำ พูดได้น้อยและพูดไม่ชัดแทบทุกราย หากมีภูมิปัญญาเฉลี่ยฉลาดดี อาจจะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ในตอนปลายจะประสบปัญหาเรื่องเรียนไม่ทันเพื่อน

3. หูตึงอย่างรุนแรง (เสีย 71-90 เดซิเบล)

เด็กกลุ่มนี้ สอนพูดซ้ำหรือบางคนพูดไม่ได้ สามารถสื่อความหมายได้บ้าง แต่ก็เป็นไปได้ด้วยความยากลำบากยิ่ง ถ้าต้องการให้พูดได้ ต้องเข้าโรงเรียนสอนคนหูพิการชนิดที่มีการสอนพูดโดยเฉพาะ เมื่อโตขึ้นอาจขอเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ทุกคนจะประสบปัญหาเรื่องเรียนไม่ทันเพื่อน และสื่อความหมายลำบากตลอดชีวิต

4. หูหนวก (เสียเกินกว่า 90 เดซิเบล)

คือเด็กที่ไม่พัฒนาการพูดเลย ส่วนมากมักจะเป็นใบ้ ไม่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดได้ นอกจากจะได้รับการอบรมเป็นพิเศษ

(โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ , 2530 : น.ณ)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กหูหนวก และหูตึงนั้น ได้จัดตั้งโรงเรียนทั้งแบบประจำและไป-กลับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่

- (1) โรงเรียนเศรษฐเสถียร ถนนพระราม 5 ราชวัตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- (2) โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- (3) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง ขอนแก่น
- (4) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก ตำบลปามะม่วง อำเภอเมือง ตาก

- (5) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ไกล้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอเมือง สงขลา
- (6) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง ชลบุรี
- (7) โรงเรียนโสตศึกษาวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
- (8) โรงเรียนอนุสารสุนทร เชียงใหม่

ส่วนเด็กหูตึงนั้น กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่าควรได้รับการศึกษาร่วมกับเด็กปกติ ได้อยู่ในสังคมคนปกติมากที่สุด เพื่อเด็กหูตึงจะได้หัดฟัง หัดพูด และหัดอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ จึงได้จัดให้มีการสอนเด็กหูตึงในโรงเรียนต่อไปนี้

(1) โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ วิทยาลัยครูสวนดุสิต ถนนประชาชิปไตย กรุงเทพมหานคร ได้จัดการสอนเด็กหูตึงในระดับอนุบาล เมื่อเด็กจบอนุบาลจะต้องเรียนต่อในระดับประถมศึกษา ซึ่งไม่มีชั้นเรียนในโรงเรียน จึงต้องเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษาจึงได้ตั้งโครงการเปิดชั้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กหูตึงที่

- (1) โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร
- (2) โรงเรียนอนุบาลสามเสน กรุงเทพมหานคร
- (3) โรงเรียนอนุบาลนิบูลเวศม์ กรุงเทพมหานคร
- (4) โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง กรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กหูตึงแบบโรงเรียนประจำอีก 2 แห่ง คือ

- (1) โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี
- (2) โรงเรียนโสตศึกษาวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนเด็กหูหนวก

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนสำหรับเด็กหูหนวก ในส่วนกลาง ให้โรงเรียนเป็นผู้พิจารณา ในส่วนภูมิภาคจังหวัดเป็นผู้คัดเลือก โดยพิจารณาคุณสมบัติของเด็กที่จะเข้าเรียน ดังนี้

- เป็นเด็กหูหนวก (ใบ้) มีอายุอยู่ในเกณฑ์ภาคศึกษาบังคับ ยกเว้นโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี ต้องสูญเสียการได้ยินไม่เกิน 85 เดซิเบล (Decibel, dB)
- มีสุขภาพสมบูรณ์ ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคเรื้อรัง อันเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา
- ไม่มีความพิการด้านอื่นซ้อน
- ผู้ปกครองนำเด็กไปสมัครพร้อมทั้งใบสูติบัตร สำเนาสำมะโนครัว รูปถ่าย และใบตรวจรับรองจากแพทย์ทางโสต

การเรียนการสอน

สอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่ได้รับการยกเว้นบางวิชา ที่ขัดกับสภาพพิการสอน โดยเน้นหนักในด้านวิชาชีพ และพยายามให้นักเรียนทุกคนมีพื้นฐานความรู้จากการได้ปฏิบัติจริง เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติเป็นอาชีพเลี้ยงตนเองและสามารถทำงานร่วมกับคนปกติได้

วิธีสอน มีทั้งการใช้ภาษามือ และการฝึกพูด ยกเว้นโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี สอนโดยวิธีฝึกพูดเท่านั้น

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้ารับการศึกษานในโรงเรียนเด็กหูตึง

- รับเด็กที่มีอายุระหว่าง 5-7 ปี
- ได้รับการวินิจฉัยจากโสต ศอ นาสิก แพทย์แล้วว่าเด็กสูญเสียความได้ยินไม่เกิน 55 เดซิเบล
- ไม่มีโรคอื่นใดที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา
- เปิดรับสมัครประมาณเดือนมกราคมของทุกปี
- มีคณะกรรมการคัดเลือกเด็กหูตึง เป็นผู้พิจารณาจัดสถานที่เรียนให้

การเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กหูตึง นั้น จัดโดยแบ่งกลุ่มเด็กตามความสามารถทางภาษาและการได้ยิน จัดชั้นพิเศษสำหรับเด็กหูตึงโดยเฉพาะ การสอนจะสอนให้พูดโดยใช้เครื่องช่วยฟังประกอบการอ่านริมฝีปาก เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อและอยู่ร่วมกับ

คนปกติได้ สำหรับเด็กหูตึงที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ จะส่งไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

3.3 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กร่างกายพิการทาง แขน ขา และลำตัว

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กร่างกายพิการ ดำเนินการโดยมูลนิธิธิดานุเคราะห์คนพิการ ในพระอุปถัมภ์ ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้จัดตั้งโรงเรียนศรีสังวาลย์ขึ้น ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้เด็กร่างกายพิการ ได้มีโอกาสศึกษาวิชาสามัญและฝึก อบรมวิชาชีพพิเศษที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็กแต่ละคน เพื่อให้มีความรู้สามารถประกอบ อาชีพและดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กร่างกายพิการทางแขน ขา และ ลำตัว ได้แก่

- (1) การให้เด็กร่างกายพิการ ได้ศึกษาวิชาสามัญ อันจะเป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ ในการดำรงชีวิตตามควรแก่เอกลักษณ์
- (2) การพัฒนาความสามารถในการเคลื่อนไหว การใช้วัยวะส่วนที่พิการ ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
- (3) การแก้ไขและซ่อมเสริมข้อบกพร่องทางด้านสังคม อารมณ์และจิตใจอันเกิดขึ้น เนื่องจากลักษณะความพิการ
- (4) การส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเด็กปกติ
- (5) การพัฒนาความเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องของเด็กร่างกายพิการ เพื่อการยอมรับความสามารถของตนอย่างแท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ในการปรับตัวอย่างเหมาะสม
- (6) การฝึกอบรมวิชาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของแต่ละบุคคลสำหรับจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไป

(กระทรวงศึกษาธิการ. ศุภสภา. 2516 น.55)

3.4 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญญาอ่อนและเด็กเรียนช้า

ปัญญาอ่อนหมายถึงระดับสติปัญญาที่ด้อย หรือต่ำกว่าปกติ เนื่องจากพัฒนาการของสมอง หรือจิตใจหยุดชะงัก เจริญเติบโตไม่เต็มที่ ทำให้มีความสามารถจำกัดในด้านการเรียน ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและมีการเจริญเติบโตไม่สมวัย

ปัญญาอ่อนมีหลายระดับดังนี้

- (1) ปัญญาอ่อนเล็กน้อยหรือที่พอเรียนได้มีระดับเชาวน์ปัญญา (I.Q.) = 50-70
พัฒนาการสูงสุด เท่ากับเด็กอายุ 7-10 ปี
- (2) ปัญญาอ่อนปานกลางหรือที่พอฝึกอบรมได้มีระดับเชาวน์ปัญญา (I.Q.) = 35-49
พัฒนาการสูงสุด เท่ากับเด็กอายุ 3-7 ปี
- (3) ปัญญาอ่อนมาก มีระดับเชาวน์ปัญญา (I.Q.) = 20-34
พัฒนาการสูงสุด เท่ากับเด็กอายุ 2-3 ปี
- (4) ปัญญาอ่อนมากที่สุด มีระดับเชาวน์ปัญญา ต่ำกว่า 20 ลงไป
พัฒนาการสูงสุดเท่ากับ 1-2 ปี

การช่วยเหลือเพื่อเพิ่มสมรรถภาพบุคคลปัญญาอ่อนนั้นพิจารณาตามความสามารถดังนี้

1. ผู้ที่เป็นปัญญาอ่อนน้อยมีเชาวน์ปัญญา ระหว่าง 50-70 สามารถรับการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นได้ ในโรงเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กพวกนี้ หรือในชั้นเรียนพิเศษที่จัดขึ้นในโรงเรียนเด็กปกติทั่วไป สามารถฝึกให้ปรับตัว เข้ากับสังคมและฝึกประกอบอาชีพให้สามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้
2. ผู้ที่เป็นปัญญาอ่อนปานกลางที่มีเชาวน์ปัญญา ระหว่าง 35-49 สามารถรับการศึกษาให้พออ่านออกเขียนได้ง่าย ๆ ทำเลขง่าย ๆ รู้จักใช้เงินซื้อสิ่งของและทอนสตางค์เป็นพอจะฝึกให้ช่วยเหลือตนเองและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ฝึกหัดให้เดินทางเอง และประกอบอาชีพง่าย ๆ ให้พอทำงานได้ภายใต้ความควบคุมแนะนำจากครู
3. ผู้ที่เป็นปัญญาอ่อนมาก ที่มีเชาวน์ปัญญา ระหว่าง 20-34 ถ้าได้รับการฝึกอบรมในทางที่ถูกต้อง จะสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในการทำกิจวัตรประจำวัน และอาจทำงานง่าย ๆ ได้ภายใต้ ความควบคุมดูแลที่เหมาะสม

4. ผู้ที่เป็นปัญญาอ่อนมากที่สุด มีความสามารถของเขาวัดปัญญาต่ำกว่าจาก 20 ลงไป ต้องช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิด

(วันรณี คมกฤษ, 2530 : น.1, 6-7)

จุดมุ่งหมายทั่วไปในการสอนเด็กปัญญาอ่อน

1. ให้รู้จักอยู่ในสังคม ความพยายามสอนเด็กให้รู้จักศิลปะของการรวมหมู่กับเพื่อนฝูง หมุ่คนในสังคม โดยฝึกให้รู้จักชีวิตในสังคม (Social Experiences)
  2. พยายามฝึกสอน ให้มีนิสัยของการทำงาน โดยมีความมุ่งหวังให้ เขาสามารถเลี้ยง ชีวิตของตนเองได้ การทำงานจะได้ผลดีก็โดยการพยายามแนะแนวทางอาชีพและจัดการฝึก งานให้ เข้าในหลักสูตรของ โรงเรียน
  3. ช่วยปรับ ให้อารมณ์หนักแน่น และ ให้จิตใจเป็นอิสระที่โรงเรียนและที่บ้านโดยจัด หลักสูตรทางสุขวิทยาจิตที่ดี และน่ารัก (good & affect. i onate menta 1 hygiene program)
  4. ฝึก ให้มีนิสัยทางสุขวิทยาที่ดี โดยให้การศึกษาสุขวิทยา (hygienic experiences)
  5. สอนคน ใช้ให้รู้ว่า จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อย่างไร โดยจัดโครงการทาง ันทนาการและกิจกรรมเวลา (program of recreation & leisure-time activities)
  6. มีจุดมุ่งหมายทำให้ เขา เข้ากันกับสมาชิกของสังคมครอบครัวได้ โดยจัดโครงการ ซึ่งย้าถึงการ เป็นสมาชิกครอบครัว
  7. มีจุดมุ่งหมายทำให้ เขา เข้าได้กับสมาชิกของสังคม โดยจัด โปรแกรมชีวิตสังคม
- (รสชง ทศานัญชลี, 2524 : น.57-58)

ในปี พ.ศ. 2506 โรงพยาบาลปัญญาอ่อนได้จัดขึ้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กปัญญาอ่อน ต่อ มา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าพระราชทานรายได้จากการฉายภาพยนตร์ส่วน

พระองค์ จัดสร้างอาคารสำหรับเด็กปัญญาอ่อนขึ้นภายในโรงพยาบาล และได้เสด็จพระราชดำเนินมาเปิด โรงเรียนราชานุกูล เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2507

ในปีการศึกษา 2519 มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้เปิดโรงเรียนปัญญาพิการ รับเฉพาะเด็กที่มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-75 ซึ่งเป็นระดับพอเรียนได้ กองการศึกษานิเทศ ได้จัดส่งครูไปช่วยสอนและร่วมกับหน่วยศึกษานิเทศก์ ในการอบรมครู นอกจากนั้นยังมีโรงเรียนสำหรับเด็กปัญญาอ่อนชื่อ โรงเรียน กาวิลละอนุกุล จังหวัดเชียงใหม่

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาอ่อน มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีอายุในเกณฑ์บังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา มีโอกาสเข้ารับการศึกษาดำเนินการตามกำลังความสามารถของตน เพื่อจะได้ประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้าเรียน

โรงเรียนจะรับเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญา (I, Q) ระหว่าง 50-75

การจัดการศึกษานิเทศสำหรับเด็กเรียนช้า

เด็กเรียนช้า หมายถึงเด็กที่มีระดับสติปัญญาระหว่าง 75-90 เป็นเด็กที่เรียนช้าในโรงเรียนประถมศึกษาแทบทุกแห่ง โดยแยกเรียนในชั้นพิเศษ กองการศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา ได้จัดชั้นพิเศษสำหรับเด็กประเภทนี้ในโรงเรียนปกติ 5 แห่ง ดังนี้

(1) โรงเรียนอยุธยาไทย	เขตอยุธยาไทย	กรุงเทพมหานคร
(2) โรงเรียนนิมิตประชาสรรค์	เขตอยุธยาไทย	กรุงเทพมหานคร
(3) โรงเรียนวัดชนะสงคราม	เขตพระนคร	กรุงเทพมหานคร
(4) โรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส	เขตดุสิต	กรุงเทพมหานคร
(5) โรงเรียนวัดหนัง	เขตบางขุนเทียน	กรุงเทพมหานคร

หลักเกณฑ์ในการรับเด็กเข้าศึกษา

- เด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์ภาคศึกษาบังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา
- มีใบรับรองแพทย์ ซึ่งระบุว่ามีความสามารถทางสติปัญญาระหว่าง 75-90
- กองการศึกษานิเทศ จะพิจารณาจัดสถานที่เรียน และส่งไปเข้าเรียน

- เป็นเด็กที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือตามสมควร
- เป็นเด็กที่ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน

การเรียนการสอน

การเรียนการสอน จะใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติ แต่จัดการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม ใช้อุปกรณ์การสอนมากกว่าเด็กปกติ และสอนให้ปฏิบัติจริง และเน้นการสอนเรื่องที่สำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน

3.5 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรม

เด็กที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรม คือเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมของเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน ซึ่งทำให้มีความขัดแย้งอย่างมากต่อ

- (1) ความเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็ก และ/หรือ
- (2) ชีวิตของผู้อื่น

เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมแบ่งออกเป็น

- (1) เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ (emotionally disturbed)
- (2) เด็กที่มีการปรับตัวทางสังคมไม่ดี (socially maladjusted)

(1) เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์

เด็กกลุ่มนี้จะแยกตัวเองออกจากทุกคน เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์อย่างรุนแรงมักจะระบายอารมณ์โดยการแสดงออกทางกาย

- (2) เด็กที่มีปัญหาการปรับตัวทางสังคมไม่ดี

หมายถึงวัยรุ่นหรือวัยก่อนวัยรุ่นที่ทำผิดกฎหมาย

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม

(1) ชั้นเรียนปกติ สำหรับเด็กที่มีปัญหาน้อย โดยครูปกติต้องรับผิดชอบในการสอน และรับผิดชอบปัญหาเล็กน้อยที่เกิดขึ้น ครูปกติจะได้รับคำแนะนำจากนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์

เคราะห์ นักแนะแนว ครูใหญ่ ฯลฯ เพื่อครูจะได้เข้าใจเด็กดีขึ้นและเพื่อขอคำแนะนำในการรักษาหรือปฏิบัติต่อเด็ก ครูปกติจะได้รับความช่วยเหลือจากครูเดินสอน หรือครูการศึกษาพิเศษประจำห้อง

(2) ชั้นเรียนพิเศษบางเวลา โรงเรียนจะจัดชั้นเรียนพิเศษให้แก่เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม และให้เด็กมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมที่เขาสามารถร่วมได้ในชั้นเรียนปกติ

(3) ชั้นเรียนพิเศษตลอดวัน สำหรับเด็กที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนปกติได้

(4) โรงเรียนพิเศษแบบไปกลับ เพื่อให้บริการพิเศษที่ทางโรงเรียนธรรมดาให้กับเด็กไม่ได้

(5) โรงเรียนพิเศษแบบประจำ สำหรับเด็กที่ทางบ้านและชุมชนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้ เป็นเด็กที่ต้องการศึกษาการดูแลและการเอาใจใส่ตลอด 24 ชั่วโมง พวกเขามีปัญหาทางพฤติกรรมที่รุนแรง พ่อแม่ไม่สามารถผจญได้ และจะมีผลต่อพี่น้องและบางครั้งเด็กเหล่านี้ไม่มีบ้านอยู่ ไม่มีที่ไป

(6) โรงพยาบาลโรคจิตสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์อย่างรุนแรง ซึ่งจำเป็นต้องให้ยา ให้ความดูแลรักษาทางจิต เด็กจะไปเรียนที่โรงเรียน ที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ แต่บางคนก็ไปเรียนไม่ได้เลย

(7) คลินิกสุขภาพจิต (mental health clinics) คลินิกจะให้บริการดังนี้ ให้คำแนะนำแก่ครูปกติและครูพิเศษ จัดหาคนไปให้คำแนะนำและบริการตามโรงเรียน โดยช่วยครูปกติและพิเศษ จัดห้องเรียนพิเศษแบบ resource room ในคลินิกสำหรับเด็กที่มาเข้ารับการรักษาเป็นบางเวลา ช่วยให้การเรียนของเด็กไม่ขาดตอน และจัดชั้นเรียนให้ทั้งวันในบริเวณคลินิก

(8) โรงเรียนประจำสำหรับเด็กที่กระทำผิดหรืออาชญากรวัยรุ่น ซึ่งจะอยู่ในความควบคุมดูแลของศาลเยาวชน การศึกษาที่จัดให้เด็กเหล่านี้อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือการสอนแบบตัวต่อตัวในระยะเวลาที่เด็กรอการตรวจสอบ และคำสั่งศาล โดยปกติจัดให้ตามอายุและ

ความสามารถ สติปัญญา เด็กเหล่านี้จะอยู่ที่โรงเรียนประจำประมาณ 1-6 หรือ 8 สัปดาห์ การจัดการศึกษามักเน้นหนักไปทางการแก้ไขบำบัด (เบญญา ชลธารินทร์ , 2524 : น.21-22, 27)

3.6 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรัง

เนื่องจากมีเด็กที่เจ็บป่วยเรื้อรังด้วยโรคต่าง ๆ เช่น โรคเลือด โรคหัวใจ โรคไต อักเสบและโรคอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องอยู่รักษาในโรงพยาบาลเป็นเวลานาน ๆ ทำให้เด็กที่อยู่ในระหว่างการเรียน ต้องขาดเรียน เมื่อหายป่วยแล้วกลับไปเรียนต่อได้ไม่ทันเพื่อน บางคนต้องเรียนซ้ำชั้น ทำให้เสียเวลาและสิ้นเปลืองเงินโดยไม่จำเป็น

กองการศึกษาพิเศษ จึงได้ร่วมมือกับโรงพยาบาลบางแห่ง เพื่อเปิดชั้นเรียนชั้นในโรงพยาบาลหรือสอนตามเตี้ยง เป็นกัารสอนซ่อมเสริมตามพื้นความรู้และตามระดับชั้นของเด็ก ที่อยู่ในระหว่างการรักษาตัว โดยครูที่กองการศึกษาพิเศษจัดส่งไปประจำที่โรงพยาบาลนั้น ๆ

โรงพยาบาลที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษเจ็บป่วยเรื้อรัง มีดังนี้

(1)	โรงพยาบาลศิริราช	เขตบางกอกน้อย	กรุงเทพมหานคร
(2)	โรงพยาบาลเด็ก	เขตพญาไท	กรุงเทพมหานคร
(3)	โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	เขตปทุมวัน	กรุงเทพมหานคร

กองการศึกษาพิเศษ ได้ให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา ดังนี้

- (1) จัดส่งครูไปทำการสอน
- (2) ช่วยจัดหาวัสดุ และอุปกรณ์การสอนตามกำลังงบประมาณ
- (3) ช่วยเหลือในการอบรมครู และแนะนำวิธีการสอน

3.7 การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กเก้ง-เด็กฉลาด

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้สรุปลักษณะของเด็กฉลาดที่อาจสังเกตได้ดังนี้ :

1. พัฒนาการทางร่างกายของเด็กฉลาด เริ่มต้นเร็วกว่าพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปกติ เช่น เด็กฉลาดเริ่มเดินได้เมื่ออายุประมาณ 13 เดือน

2. เด็กฉลาดรู้จักคำนวณและสามารถใช้คำนวณได้อย่างถูกต้อง ตั้งแต่อายุยังน้อย ลักษณะเช่นนี้อาจสังเกตได้โดยเปรียบเทียบกับเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน ถ้าเด็กคนใดมีลักษณะดังกล่าวนี้ อาจเป็นเครื่องแสดงว่าเด็กคนนั้นมีแววแห่งความฉลาด
3. เด็กฉลาดมีความสามารถเป็นเยี่ยมในทางภาษา เป็นต้นว่า สามารถพูดเป็นประโยค สามารถเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังและสามารถเล่าเรื่องที่ฟังจากคนอื่นได้ตั้งแต่เขาร่ำวัยจากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่า โดยทั่วไปเด็กฉลาดเริ่มพูดเป็นประโยคได้ก่อนอายุครบ 2 ขวบ สำหรับในเมืองไทยยังไม่พบว่ามีใครได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กไทย ดังนั้นในทางปฏิบัติ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจสังเกตและอาจบันทึกว่าเด็กของตนเริ่มพูดเป็นประโยคได้เมื่ออายุเท่าไร แล้วลองคิดเปรียบเทียบกับเด็กอื่น ๆ ถ้าเด็กของตนเริ่มพูดเป็นประโยคได้เร็วกว่าเด็กอื่น ๆ เด็กของตนก็อาจเป็นเด็กฉลาด
4. เด็กฉลาดมีลักษณะพิเศษเกี่ยวกับการสังเกตและสามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ จากการสังเกตได้อย่างแม่นยำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กฉลาดมีความสามารถสูงในการมองเห็นความสัมพันธ์และสามารถสร้างความเกี่ยวโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กธรรมดา
5. เด็กฉลาดมีความสนใจในหนังสือ และการอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจตั้งแต่วัยเด็ก เด็กฉลาดสามารถอ่านหนังสือได้รวดเร็ว สามารถเก็บใจความจากการอ่านได้ดีกว่าตลอดจนสามารถอ่านหนังสือได้เป็นจำนวนมากกว่าเด็กปกติ
6. เด็กฉลาดมีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดแปลก ๆ มีความตั้งใจแน่วแน่ในการที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความตั้งใจอยากจะทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นดีกว่าเด็กปกติ
7. เด็กฉลาดมีความสนใจเกี่ยวกับปฏิทิน เกี่ยวกับเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น เกี่ยวกับกลางวันกลางคืน และเกี่ยวกับเรื่องของนาฬิกา ตั้งแต่อายุยังน้อย
8. เด็กฉลาดมีสมาธิดีกว่าและนานกว่าเด็กปกติ หมายความว่า ถ้าเด็กฉลาดมีความสนใจในสิ่งใดแล้ว มักจะมีสมาธิและให้ความสนใจในสิ่งนั้น ๆ นานกว่าเด็กปกติ

9. เด็กฉลาดอาจแสดงความพิเศษหรือความถนัดในทางวาดเขียน ทางดนตรี และ ศิลปะแขนงอื่น ๆ ให้เห็นตั้งแต่อายุน้อย นักจิตวิทยาบางคนกล่าวว่าเด็กฉลาดบางคนแสดง แนวความถนัดทางดนตรีเมื่ออายุ 3 ขวบ หรือน้อยกว่า แต่ส่วนมากจะแสดงความถนัดทาง ดนตรีและทางศิลปะก่อนอายุ 5 ขวบ

10. เด็กฉลาดชอบสำรวจและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลเกี่ยวกับการตัด อวัยวะบางส่วนของร่างกายกับผลที่เกิดขึ้น ด้วยการถามพ่อแม่ว่า ถ้าตัดอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง ของร่างกายออกเสียแล้ว อวัยวะส่วนนั้น จะเจริญเติบโตได้อีกหรือเปล่า

11. นักจิตวิทยาบางคน มีความเห็นพ้องกันว่า เด็กฉลาดอาจแสดงความสามารถใน การอ่านหนังสือได้เมื่ออายุประมาณ 5 ขวบ หรือน้อยกว่า สามารถอ่านและเขียนชื่อตนเองได้ ก่อนอายุ 3.5 ขวบ

(ลิวิน สุขบาง , 2516 : น.81-83)

วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กฉลาด

- (1) เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ไปสู่ระดับสูงสุด เท่าที่จะเป็น ไปได้
- (2) เพื่อให้เด็กสามารถพิเศษได้ใช้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษ

นักการศึกษา ได้จัด โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษขึ้นเพื่อช่วยให้ เด็ก ได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถให้ ได้มากที่สุด เนื่องจากหลักสูตรปกติไม่สามารถ สสนองตอบตามต้องการของเด็กกลุ่มนี้

โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- (1) โปรแกรมเร่งการเรียนรู้ (Acceleration program)

เป็นโปรแกรมที่จัดขึ้นเพื่อ ให้เด็กสามารถพิเศษมีโอกาสเข้าเรียนในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเร็วขึ้น หรือได้เรียนไปตามหลักสูตรได้เร็วตามความสามารถของเด็ก ทำให้เด็ก สามารถพิเศษสามารถเรียนจบหลักสูตร เมื่ออายุน้อยหรือใช้เวลาน้อยกว่าเด็กปกติ

(2) โปรแกรมเสริมการเรียนรู้ (Enrichment program)

เป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถพิเศษได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากหลักสูตรปกติ เด็กที่เรียนโปรแกรมนี้ จะไม่ได้รับการเลื่อนไปเรียนชั้นสูง หรือเรียนจบหลักสูตรเร็วกว่าเด็กปกติ

สำหรับการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กสามารถพิเศษในประเทศไทย แต่เดิมได้มีการส่งเสริมให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเลื่อนชั้นกลางปี หรือให้ข้ามไปเรียนชั้นสูงขึ้น หรือจัดให้เด็กในกลุ่มนี้เรียนรวมในห้องเดียวกัน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) ได้เน้นด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ กรมสามัญศึกษาจึงได้เคลื่อนไหวในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กสามารถพิเศษ

ในปี พ.ศ. 2516 แผนวิชาการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้ผลิตคู่มือครูชื่อ "จิตวิทยาและการศึกษาสำหรับเด็กฉลาด" และสนับสนุนให้โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทดลองจัดโครงการเพื่อส่งเสริมความสามารถพิเศษของเด็กในโรงเรียน

ในปี พ.ศ. 2524 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดสัมมนาเรื่อง "การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ" โครงการส่งเสริมการศึกษาเพื่อเด็กปัญญาเลิศ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดสัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเรื่อง เด็กสามารถพิเศษอีกหลายครั้ง โครงการนี้ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ จัดสำรวจเพื่อคัดแยกเด็กเข้าในโครงการทดลองและจัดโครงการเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ โดยความร่วมมือของโรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตร โครงการนี้มุ่งขยายงานจากระดับประถมศึกษาไปสู่ระดับมัธยมศึกษา และจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค

ในปี พ.ศ. 2527 โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการได้ โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์อย่างครบวงจร โดยเริ่มตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อเนื่อง ไปจนถึงระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือเอก ตามความสามารถ และความสนใจของแต่ละบุคคล โดยได้รับทุนสนับสนุนตลอด เริ่มโครงการ โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ และสมัครใจจะเรียนต่อทางด้านนี้ จำนวนประมาณปีละ 30 คน ให้เข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 และในปีการศึกษา 2530 จะส่งต่อให้เข้าเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัย 6 แห่ง แห่งละ 5 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แต่เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ก็จะสำเร็จการศึกษาต้องใช้เวลารวมถึง 7 ปี ซึ่งไม่ทันการ จึงมีโครงการเร่งรัดอีกโครงการหนึ่ง โดยในปีการศึกษา 2528 จะคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถพิเศษเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีในคณะวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัย 6 แห่ง ดังกล่าวอีกปีละประมาณ 30 คน และคัดเลือกผู้เรียนในระดับปริญญาตรีเข้าโครงการปริญญาโทอีกปีละ 10 คน โดยสนับสนุนให้ศึกษาต่อในประเทศ 5 คน และต่างประเทศ 5 คน และที่สำเร็จในโครงการปริญญาโทบางส่วนก็เริ่มเข้าปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่ถนัด บางส่วนก็จะศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกต่อไปอีกเป็นระยะเวลาประมาณ 3 ปี สรุปรวมแล้วในปีการศึกษา 2533 ซึ่งเป็นปีที่โครงการดำเนินไปครบวงจรพอดี จะมีจำนวนผู้เรียนประมาณ 375 คน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ความสนใจในเรื่องการพัฒนาคณะที่มีความสามารถสูงเป็นพิเศษ ดังนั้น นอกจากจะให้ความร่วมมือในการรับนิสิตในโครงการ พสวท. แล้ว ในปีการศึกษา 2528 ก็ได้จัดสรรทุนเพิ่มเติมอีกไม่เกิน 5 ทุน เพื่อรับนักเรียนเข้าเรียนในโครงการนิสิตที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำการคัดเลือกโดยใช้วิธีการของมหาวิทยาลัยเอง นอกจากนี้ยังได้คัดเลือกนักเรียนไว้อีกจำนวนหนึ่งตามความสามารถ และความสมัครใจของผู้สอบที่จะเรียนทางวิทยาศาสตร์ต่อไปอีก รวมแล้วไม่เกิน 100 คน โดยไม่ให้ทุนการศึกษาเพื่อเป็นการบรรเทาปัญหาที่ว่างในคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องจากการสละสิทธิ์เมื่อประกาศผลการสอบ (ข้อเขียน) เข้ามหาวิทยาลัยแล้ว นอกจากนี้ยังมีดำริที่จะจัดโครงการหลักสูตรปริญญาตรีในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (เริ่มปี 2530) ด้วย โดยมอบหมายให้คณะต่าง ๆ สร้างหลักสูตรพิเศษเพิ่มเติมจากหลักสูตรปกติ ทั้งนี้เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถสูง เพื่อเป็นผู้นำทางวิชาการต่อไป (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527)

(ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2529 : น. 2-4)